Lietas Nr. 11904003320
K71-0135-21/15

Spriedums
Latvijas Republikas vārdā

Valmierā 2021. gada 16. martā

Vidzemes rajona tiesa:
tiesnesis Alvis Melbergs,
piedaloties prokurorei Vinetai Žērbelei,

izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā /pers. A/, personas kods /personas kods/, tiek apsūdzēts Krimināllikuma 253. panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

Aprakstošā daļa

Apsūdzētais/pers. A/ neatļauti iegādājās, pārvadāja un glabāja psihotropās vielas lielā apmērā bez nolūka tās realizēt.

Proti, apsūdzētais /pers. A/ 2020. gada 2. jūnijā, dienas laikā, atrodoties Rīgā, pie ēkas /adrese/, personīgai lietošanai neatļauti iegādājās no pirmstiesas procesā nenoskaidrotas personas 15 bēšas vairoga formas tabletes ar kopējo masu ne mazāk kā 6,4582 grami, kas saturēja ne mazāk kā 2,9708 gramus 3,4-metilēndioksimetamfetamīnu jeb MDMA (viela, kas ir iekļauta I sarakstā pie aizliegtām sevišķi bīstamām psihotropajām vielām, kas pielīdzinātas narkotiskajām vielām, un kuru nelegāla aprite un ļaunprātīga lietošana apdraud veselību).

Apsūdzētais/pers. A/ neatļauti iegādāto MDMA bez nolūka to realizēt pārvadāja maršruta autobusā no /nosaukums/, /adrese/, līdz /adrese/, glabājot savā mugursomā, līdz 2020. gada 2. jūnijam plkst. 21.35, kad viņa somas apskates laikā tās izņēma policijas darbinieki.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2005. gada 8. novembra noteikumiem Nr. 847 "Noteikumi par Latvijā kontrolējamajām narkotiskajām vielām, psihotropajām vielām un prekursoriem" (redakcijā līdz 2017. gada 16. martam) 3,4-metilēndioksimetamfetamīns jeb MDMA ir pieskaitāms pie aizliegtām sevišķi bīstamām psihotropajām vielām, kas pielīdzinātas narkotiskajām vielām, kuru nelegāla aprite un ļaunprātīga lietošana apdraud veselību (I saraksts).

Saskaņā ar likuma "Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 2. pielikumu "Kritēriji nelikumīgā apritē esošu narkotisko un psihotropo vielu un zāļu, kā arī vielu, kas var tikt izmantotas narkotisko un psihotropo vielu nelikumīgai izgatavošanai (prekursori), iedalījumu apmēriem" (2016. gada 7. aprīļa likuma redakcijā) minētās, apsūdzētajam /pers. A/ izņemtās vielas – 3,4-metilēndioksimetamfetamīna jeb MDMA daudzums pārsniedza vienu gramu, t. i., pārsniedza apmēru, sākot ar kuru to apmērs atzīstams par lielu apmēru.

Tādējādi apsūdzētais /pers. A/ pārkāpa likuma "Par narkotisko un psihotropo vielu un zāļu likumīgās aprites kārtību" (redakcijā no 2013. gada 14. novembra) 5. panta prasības, kas aizliedz audzēt, ražot, izgatavot, importēt, eksportēt, izplatīt, reklamēt, transportēt, glabāt, nodot par atlīdzību vai bez tās, iegādāties un lietot, kā arī sūtīt cauri Latvijas teritorijai I sarakstā iekļautos augus, vielas un zāles.

Ar šādu savu rīcību apsūdzētais /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 253. panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Motīvu daļa

Valmieras rajona prokuratūras (tagad – Vidzemes prokuratūras) prokurore Vineta Žērbele (turpmāk sprieduma tekstā – prokurore) pirmstiesas procesa laikā 2020. gada 20. augustā ir noslēgusi ar apsūdzēto /pers. A/ (turpmāk sprieduma tekstā – apsūdzētais) vienošanos par vainas atzīšanu un sodu.

Vienošanās protokolā ir norādīts, ka apsūdzētais piekrīt viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma apjomam un juridiskajai kvalifikācijai. Apsūdzētais atzīst savu vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā. Prokurore ir norādījusi, ka saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otro daļu apsūdzētā rīcībā būtu konstatējams atbildību mīkstinošais apstāklis – vaļsirdīgā atzīšanās un izdarītā nožēlošana, bet saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 1. punktu apsūdzētā rīcībā būtu konstatējams atbildību pastiprinošais apstāklis – tas, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu. Prokurore vienošanās protokolā ir norādījusi arī ziņas par apsūdzētā personību, proti, ka apsūdzētais ir sodīts gan kriminālā, gan administratīvā kārtā, apsūdzētajam ir deklarēta dzīvesvieta, apsūdzētais nestrādā algotu darbu. Prokurore ir vienojusies ar apsūdzēto, ka apsūdzētais par Krimināllikuma 253. panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu ir sodāms ar brīvības atņemšanu uz trim gadiem vienu mēnesi un ar probācijas uzraudzību uz vienu gadu, nepiemērojot papildsodu – mantas konfiskāciju.

Tiesas izmeklēšanas laikā apsūdzētais atzina savu vainu (vainīgumu) Krimināllikuma 253. panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā. Apsūdzētais norādīja, ka viņš vienošanos esot parakstījis apzināti un labprātīgi, saprotot vienošanās sekas, un ka piekrītot, ka tiks ievērota noslēgtā vienošanās. Tāpat apsūdzētais tiesas izmeklēšanas laikā pauda nožēlu par izdarīto.

Tiesa atzīst, ka vienošanās ir apstiprināma. Tādēļ krimināllietā ir taisāms notiesājošs spriedums.

Tiesa konstatē, ka vienošanās pirmstiesas procesa laikā ar apsūdzēto ir noslēgta, ievērojot likumā noteikto kārtību. Apsūdzētais vienošanos ir parakstījis apzināti un labprātīgi, saprotot vienošanās sekas.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā izdarītais nodarījums ir pareizi kvalificēts saskaņā ar Krimināllikuma 253. panta otro daļu, jo apsūdzētais neatļauti iegādājās, pārvadāja un glabāja psihotropās vielas lielā apmērā bez nolūka tās realizēt.

Tiesai nerodas šaubas par apsūdzētā vainu (vainīgumu) Krimināllikuma 253. panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, jo krimināllietā pirmstiesas procesa laikā ir noskaidroti visi likumā minētie, kriminālprocesā pierādāmie apstākļi.

Tiesa secina, ka soda veids un apmērs, par kura piemērošanu prokurore ir vienojusies ar apsūdzēto, atbilst Krimināllikuma 35. panta otrās daļas un 46. panta pirmās, otrās un trešās daļas prasībām.

Krimināllikuma 253. panta otrās daļas sankcija kā sodu paredz brīvības atņemšanu uz laiku no trim līdz desmit gadiem,

konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas, un probācijas uzraudzību uz laiku līdz trim gadiem. Tādējādi par Krimināllikuma 253. panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu kā pamatsodu, neatkarīgi no izdarītā noziedzīgā nodarījuma rakstura un radītā kaitējuma, kā arī vainīgās personas personību raksturojošām ziņām, var piemērot vienīgi brīvības atņemšanu.

Tiesa atzīst, ka soda veids, par kura piemērošanu prokurore ir vienojusies ar apsūdzēto, atbilst attiecīgā panta daļas sankcijai, tas ir atbilstošs apsūdzētā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturam un radītajam kaitējumam, kā arī apsūdzētā personībai, bet soda apmērs – atbildību mīkstinošajiem un pastiprinošajiem apstākļiem apsūdzētā rīcībā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7. panta piekto daļu likumdevējs ir klasificējis Krimināllikuma 253. panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu kā sevišķi smagu noziegumu. Tādējādi likumdevējs ir akcentējis, ka minētais noziedzīgais nodarījums ir ar ļoti augstu bīstamības un kaitīguma pakāpi.

Apsūdzētais ir izdarījis tīšu noziedzīgu nodarījumu pret vispārējo drošību.

Ar apsūdzētā izdarīto noziedzīgo nodarījumu tika apdraudētas sabiedrības drošības intereses psihotropo vielu aprites jomā.

Tiesa ņem vērā arī psihotropo vielu, kuras apsūdzētais neatļauti iegādājās, pārvadāja un glabāja, apmēru, proti, ka attiecīgo psihotropo vielu apjomi ievērojami pārsniedza lielu apmēru.

Saskaņā ar krimināllietā esošajām ziņām apsūdzētais pirms šā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas bija divas reizes sodīts kriminālā kārtā par tīšu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu. Apsūdzētais ir sodīts arī administratīvi. Apsūdzētajam ir deklarēta dzīvesvieta. Apsūdzētais noziedzīgo nodarījumu ir izdarījis divdesmit gadu vecumā. Apsūdzētajam pašlaik ir divdesmit viens gads. Tiesas rīcībā nav ziņu par apsūdzētā nodarbošanos krimināllietas iztiesāšanas laikā.

Atbildību mīkstinoši apstākļi, kas minēti Krimināllikuma 47. panta pirmajā daļā, apsūdzētā rīcībā netika konstatēti.

Tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otro daļu kā atbildību mīkstinošo apstākli apsūdzētā rīcībā atzīst apsūdzētā tiesas sēdē pausto vaļsirdīgo atzīšanos un izdarītā nožēlošanu.

Atbildību pastiprinošais apstāklis apsūdzētā rīcībā saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 1. punktu – tas, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Tiesa, ņemot vērā apsūdzētā vecumu, ka apsūdzētais ir gados jauna, nenobriedusi persona, secina, ka soda mērķa sasniegšana šajā gadījumā ir iespējama, nosakot apsūdzētajam brīvības atņemšanas sodu tuvu tā minimālajam apmērām, bet probācijas uzraudzību – tās minimālajā apmērā.

Tiesa uzskata, ka iepriekš minētais sods un tā apmērs ir samērīgs un pietiekams, lai panāktu konkrēto krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu un sasniegtu soda mērķi.

Tiesa, ņemot vērā to, ka apsūdzētais līdz šim nav izvairījies no pirmstiesas procesa un tiesas, atzīst, ka apsūdzētajam kriminālprocesā, kamēr spriedums stājas spēkā, nav nepieciešams izraudzīt drošības līdzekli.

Tiesa secina, ka kriminālprocesā esošie lietiskie pierādījumi – psihotropās vielas saskaņā ar Krimināllikuma 70.^{12} panta pirmās daļas noteikumiem ir atzīstami par noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas priekšmetu. Tādēļ saskaņā ar Krimināllikuma 70.^{12} panta otrās daļas noteikumiem lietiskie pierādījumi – psihotropās vielas ir konfiscējami, un atbilstoši Kriminālprocesa likuma 240. panta pirmās daļas 3. punkta noteikumiem tie ir iznīcināmi.

Tiesa atzīst, ka kriminālprocesā esošais lietiskais pierādījums – vielu iepakojums, kā lieta, kurai nav vērtības, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240. panta pirmās daļas 1. punkta noteikumiem ir iznīcināms.

Tiesa atzīst, ka kriminālprocesā esošie lietiskie pierādījumi – nauda 29,71 EUR un mobilais telefons ar SIM karti, kas jau ir izsniegti, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240. panta pirmās daļas 1. punkta noteikumiem ir atdodami apsūdzētajam.

Rezolutīvā daļa

Tiesa, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511. pantu, 512. panta pirmo daļu, 542. panta pirmās daļas 3. punktu un sesto daļu un 543. pantu,

n o s p r i e d a :

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 253. panta otrajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā.

Apstiprināt prokurores Vinetas Žērbeles ar /pers. A/ noslēgto vienošanos un piespriest tajā /pers. A/ paredzēto sodu:

/pers. A/ sodīt par Krimināllikuma 253. panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu ar brīvības atņemšanu uz trim (3) gadiem vienu (1) mēnesi un probācijas uzraudzību uz vienu (1) gadu, nepiemērojot papildsodu – mantas konfiskāciju.

Drošības līdzekli /pers. A/ kriminālprocesā, kamēr spriedums stājas spēkā, neizraudzīt.

Lietiskos pierādījumus – psihotropās vielas konfiscēt un iznīcināt.

Lietisko pierādījumu – vielu iepakojumu iznīcināt.

Lietiskos pierādījumus – naudu 29,71 EUR un mobilo telefonu ar SIM karti atdot /pers. A/.

Saīsinātais spriedums nav pārsūdzams.

Saīsinātais spriedums stājas spēkā pēc tam, kad beidzies termiņš lūguma iesniegšanai par pilna sprieduma sastādīšanu, un lūgums nav iesniegts.

Prokurore vai apsūdzētais 10 dienu laikā no saīsinātā sprieduma pasludināšanas dienas var rakstveidā iesniegt tiesai lūgumu par pilna sprieduma sagatavošanu.

Pilnu spriedumu var pārsūdzēt (noprotestēt) 10 dienu laikā pēc pilna sprieduma pieejamības dienas kasācijas kārtībā Augstākajai tiesai, ja tiek konstatēts Krimināllikuma pārkāpums (Kriminālprocesa likuma 574. pants) vai Kriminālprocesa likuma būtisks pārkāpums (Kriminālprocesa likuma 575. pants), iesniedzot sūdzību (protestu) Vidzemes rajona tiesā.

Tiesnesis A. Melbergs